của thành phố Chicago . Dĩ nhiên với cuộc sống giầu có quyền thế của kẻ đương thời, làm sao Eddie có thể nhận và hiểu được những khốn cùng của xã hội chung quanh.

Như mọi người, Eddie có một nhược điểm. Có một con trai và Eddie thương con vô cùng. Cậu bé có đủ thứ ở trên cõi đời, toàn những loại thượng hảo hạng: quần áo, xe cộ ngay cả trường học nổi tiếng vì giá cả tiền bạc không thành vấn đề, không gì có thể ngăn cản được. Mặc dù liên hệ chặt chẽ và chìm ngập trong tội ác, Eddie cũng đã có những cố gắng dậy con thế nào là phải và trái.

Vâng, Eddie đã cố dậy cậu con trai vượt lên từ cuộc sống nhớp nhúa của chính mình, ước mong con sẽ là người tốt. Cho dù giầu có và quyền thế xiết bao nhưng vẫn có hai thứ Eddie không thể cho con được, hai thứ mà chính Eddie đã trót bán cho Capone: làm gương và để lại cho con niềm danh dự.

Qua nhiều đêm trằn trọc thao thức, Eddie quyết định việc để lại danh dự cho con cần thiết, quan trọng và có ý nghĩa hơn là cho con cuộc sống giầu có với những đồng tiền từ máu và nước mắt của người khác. Phải thay đổi hoàn toàn những việc làm lầm lỗ trước kia, phải báo với chính quyền những sự thật vế Al Capone. Eddie cố gắng rửa sạch những nhơ nhớp trên cái tên của mình, ngõ hầu cho con biết thế nào là trung thực và ngay thẳng.

Để hoàn tất mọi chuyện, Eddie phải ra trước toà làm nhân chứng chống lại ông Trùm, biết rằng giá phải trả sẽ không nhỏ. Hơn tất cả mọi chuyện trên đời, Eddie muốn phục hồi tên tuổi mình, hy vọng sẽ để lại cho con tấm gương và niềm danh dự.

Luật sư Easy Eddie và Capone

Eddie ra trước toà làm nhân chứng, Trùm Al Capone vào tù. Vài tháng sau, Eddie gục ngã trong cơn mưa đạn trên một con đường lẻ loi ở Chicago. Eddie đã để lại cho con trai một món quà lớn nhất trên thế gian này, mua bằng giá cao nhất là sinh mạng của chính mình.

Hai câu chuyện này có liên quan gì với nhau? **Trung tá phi công Hải Quân Butch O'Hare là con trai của Easy Eddie.**

ướt cánh CHIM TRỜI

Tiểu Chùy

Trời vừa hừng sáng, tôi và anh Nguyễn Q. Minh cùng gia đình từ khu main compound vội vã lên Phi Đoàn. Vừa bước vào cửa, cả hai chợt bàng hoàng vì khung cảnh hỗn độn trước mặt. Trời đất. Đồ đạc trong phòng đổ ngổn ngang, vài chiếc áo bay ai đó cởi ra ném giữa hành lang Phi Đoàn. Không một bóng người. Tôi vội gõ cửa phòng Tr/t Phi Đoàn Trưởng theo thói quen trước khi trình diện, không nghe có tiếng trả lời, tôi đẩy cửa bước vào và không còn tin vào mắt mình: dưới đất là chiếc áo bay của ai đó, vật dụng văn phòng nằm vương vãi khắp nơi.

Tôi trở ra tìm anh Minh, anh và người vợ sắp cưới cùng mấy người em vợ đứng trước phòng trực Phi đoàn sững sờ.

- Mình lên trễ rồi anh Minh ơi...

Anh Minh nhìn quanh rồi bất chợt nói như ra lệnh:

- Thôi đi ra ngoài phi đạo tìm tàu đi.

Cả bọn vội vã băng qua sân trống trước cổng PĐ213 dẫn vào bãi đậu trực thăng. Cũng không một bóng người. Đây đó rải rác vài ba chiếc trực thăng nằm cô đơn. Tôi và anh Minh chia nhau xem xét tàu, toàn là những chiếc bất khả dụng bị bỏ lại đêm qua...

Đêm 28 rạng 29 tháng 3 năm1975.....

Một đêm kinh hoàng nhất và cũng là cuối cùng của SĐ1KQ. Tôi vừa qua ca SQ trực Phi Đoàn hôm trước nên hôm nay được nghỉ, anh Minh đem gia đình bên vợ vào khu cư xá SQ, định sáng mai sẽ đưa lên Phi Đoàn tìm phương tiện di tản về Nam theo như chỉ thị của Đ/u Tuấn, SQ Hành Quân. Phòng anh Minh thuộc dạng độc thân nên anh „gởi" tôi 2 người em trai bên vợ để nghỉ nhờ, phòng nằm đối diện với phòng anh trong dãy nhà số 1, trước đây của Tr/u Hiến IP chuyển sang PD 233 nên để lại, sát cổng ra vào khu cư xá, nhìn ra ngoài là cổng gác của Quân Cảnh với người gác cổng đêm ngày thường trực. Trời vừa tối, Việt cộng bắt đầu pháo kích, càng lúc càng nhiều hơn so với mấy đêm